

VISBLAD TV

Maandelijks verschijnt bij deze rubriek een nieuwe video met daarin tips & trucs over een bepaald type visserij. Kijk voor de nieuwste aflevering van Visblad TV (en het archief) op: WWW.HETVISBLAD.NL, onze Facebook-pagina (www.facebook.com/hetvisblad) of scan de QR-code.

FEEDERVISSEN MET 'GRANDMASTER' BEN

Begin april vist Ben van Ek (53) het WK Feeder Korpsen in Spanje. Drie maanden later neemt hij in Portugal deel aan het 'gewone' WK Feeder. Voorafgaand aan deze twee mooi-weer-trips treffen we de feederinternational begin maart aan de Oude Rijn bij Zwammerdam – in koud, regen- en stormachtig voorjaarsweer.

TEKST: ROBERT DE WILT > FOTOGRAFIE: SANDER BOER > CAMERA: DANIËL JAWADNYA

Ben heeft zijn hele opstelling al geïnstalleerd als we arriveren. Snel voegen we ons bij hem om onder de achterklep van zijn werkbus te schuilen – werken in de glasvezeltechniek heeft zo zijn voordelen – en even te wachten tot de plensbui voorbij is. Volgens de Buienradar app duurt dat hooguit een kwartier. Ondertussen zien we links en rechts collega-visseren arriveren. “Die gaan allemaal trainen voor de John Kooij Vierdaagse. Deze viswedstrijd vindt hier de komende vier weekenden plaats. Doe ik zelf ook aan mee”, zegt Ben enthousiast. Een groep halsbandparkieten kondigt luid zingend aan dat het droog is geworden. Naar de waterkant!

GOED UITGERUST

Achter de feedersteun kijken we onze ogen uit: met het uitgestalde materiaal rondom Ben's plateau kun je een kleine hengelsportwinkel beginnen. Reservehengels te over, overal steunen, zakken voer en aas, bakken vol met korven. Onze man uit Houten is duidelijk op alles voorbereid. Is al dat spul nou werkelijk nodig voor een potje feederen? “Welnee”, zegt Ben. “Met een feederhengel, -steun, wat klein materiaal, voer en aas kan iedere beginnende witvisser overal succesvol feederen. Zolang je maar een aantal vuistregels in acht neemt.” De eerste daarvan is het maken van de stek. Beter gezegd: twee stekken.

TWEE AFSTANDEN

“Maak bij aankomst altijd twee voerplekken, op verschillende afstanden. Dan kun je naarmate de wedstrijd of visdag vordert nog wisselen”, zegt Ben terwijl hij zijn korf vult. Ben is goed bekend met het diepteverloop op dit stuk van

VISBLAD TV

Met behulp van de lijnclip vis je telkens op exact dezelfde stek

de Oude Rijn en heeft zijn lijn bij twee hengels al op 24 én op 42 meter in de lijnclip vastgezet. “Dat doe ik altijd met behulp van twee steunen die exact 6 meter uit elkaar staan. Dat is simpel rekenen.” Op de 24-meter-stek brengt Ben slechts één goed gevulde voerkorf, op de 42-meter-plek gaan vijf gevulde korven te water. “Ik begin op de korte afstand en laat die verre stek voorlopig met rust. Daar kan dan hopelijk een schoolje brasems in alle rust zijn gang gaan – en vanmiddag voor mooie vangsten zorgen.”

POL VITAMO

Het voer in de korf behoeft weinig toelichting: “Elk kant-en-klaar feedervoer volstaat. Dat dient eigenlijk alleen als transportmiddel voor het aas. Verder heb ik qua voer geen geheimen. Hooguit dat we de laatste tijd wat meer met leem experimenteren. Dit meestal in de verhouding 60% voer en 40% leem. Dat is net wat natuurlijker voor de vis.” In de bakjes met aas op zijn plateau

zien we levende en dode pinkies en maden, casters, kleine en grote wormen. “Levende maden en pinkies kruipen langzaam van je stek af. Zeker als de vis traag aast – zoals nu – kun je dan beter ook wat dode maden aan je korf toevoegen. Die blijven op de stek liggen. Zo verknippen we ook wormen alvorens die door het voer gaan.” Dan valt ons oog op een flesje pol vitamo. “Dat is een eetlustopwekker die iedere witvisser in zijn viskist zou moeten hebben. Pol vitamo is een bewezen goedje, dat soms het verschil maakt. Eén drupje op je aas (in dit geval vier pinkies, red.) is plenty.”

GAAS OF PLASTIC

Ben gebruikt vandaag een 20-grams gaaskorf. “Op deze twee plekken is het hooguit drie meter diep – de stekken liggen aan de onderkant van het vaargeul-talud. Dan mag je voer redelijk snel loskomen en heeft een gaaskorf de voorkeur.” Wordt het echter dieper of staat er meer stroming, dan stapt hij over op een

plastic korf. “Die houden het voer net wat langer vast, wat essentieel is bij diep water. Je wilt immers niet dat je voer al meters boven de bodem vrijkomt en daardoor veel te verspreid op de stek belandt.” De korf ploft met speels gemak 42 meter verderop in het water. “Mocht de situatie erom vragen, dan kun je met een zwaardere feederstok en dito korven op 80 tot 100 meter afstand vissen. Dat is echt een groot voordeel ten opzichte van de vaste stok en methodfeeder.” De Oude Rijn is echter niet zo breed, dus vandaag kan Ben prima uit de voeten met lichte feederhengels. Deze zijn 3,50 meter lang, hebben een mooie, zachte actie en worden gecombineerd met een molen in het 3000-formaat.

KOLBLEI

Dat we het voorgaande allemaal rustig konden bespreken, komt omdat we na een uur vissen nog steeds geen actie hebben gezien. Ben's feedertop verroert zich niet

en ook de buurman die een kijkje komt nemen klaagt steen en been. “Het is vandaag dramatisch.” Om tóch een aanbeet te forceren, versleept Ben nu om de paar minuten zijn korf een stukje. “Ik trek de korf telkens zo'n dertig cm terug over de bodem. Dat doe ik elke worp een paar keer. Dit brengt wat leven in de brouwerij: je voer waait iets op en je aas ook. Dat kan passieve witvis net even tot actie aanzetten.” Hij is nog niet uitgesproken of de feedertop komt tot leven. Aan de felheid waarmee de top krom trekt te zien is dit duidelijk geen lijnzwemmer. Een bescheiden kolblei blijkt de 'boosdoener'. “De kop is eraf”, lacht Ben. “Figuurlijk dan hè?!”

VERRE STEK

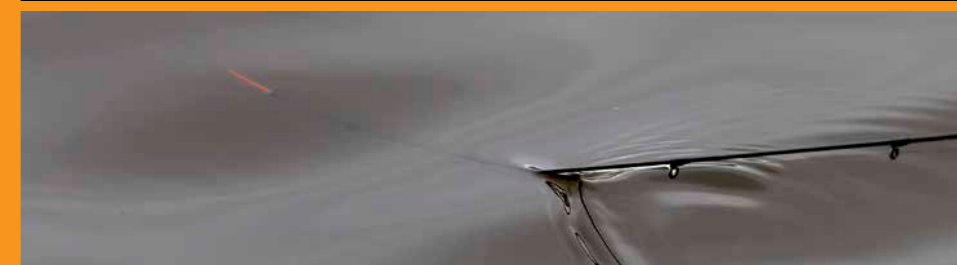
Toch blijkt *Blicca bjoerkna* (Latijn voor kolblei en vermoedelijk ook de inspiratie voor de verzamelterm 'blik') geen voorbode voor een stormloop aan aanbeten op de 24-meter-plek. We zijn het middaguur inmiddels gepasseerd en slechts een tweede kolblei verder. Daarom besluit Ben over te gaan op plan B: de 42-meter-stek. Die levert aanvankelijk ook geen actie op, dus er scharrelt waarschijnlijk nog geen school brasems rond. Daar komt echter abrupt verandering in als we voor de videocamera wat uitlegshots maken over Ben's montage. Vanuit het niets meldt een fraaie 'platte' zich op Ben's haakje 16. Die schakelt daarom over op haakmaat 14, waarna er meer vissen volgen. Ondertussen breekt de zon door en in het weiland achter ons halen pasgeboren lammetjes de gekste capriolen uit. Wat als een grauwe, regenachtige en visloze dag begon, eindigt zo plotsklaps in een brasemfestijn waarbij ook de lente van zich doet spreken.

Check snel de videoreportage op www.facebook.com/hetvisblad of www.hetvisblad.nl

TIPS

Zorg dat je altijd voldoende kunt variëren qua aassoort en type voerkorf.

Draai de lijn strak met je top onder water. Zo voorkom je dat er een bocht in je lijn ontstaat.

De montage is basic en simpel.

'Sit on your hands', luidt een Engelse feedervijshouding. Sla dus pas aan zodra de aanbeet doorzet.

Is de grotere brasem op de stek gearriveerd, schuif dan ook eens een piertje op de haak.

>> 'RUNNING SYSTEEM'

Qua montage doet Ben niet ingewikkeld. Hij vist met een haakje 12, 14 of 16 aan een 85 cm lange 11/00 nylon onderlijn. Die zet hij met een lus-in-lus verbinding aan de 7 meter lange voorslag (stelregel: lengte voorslag is 2x lengte van de hengel). Boven de lus-in-lus stopt een simpel stuitje de voerkorf, die aan een kort en dik nylon afhoudertje hangt en vrij kan schuiven (het 'running-systeem'). Op de andere stok hetzelfde recept, maar dan met een 'vaste' korfmontage die in een lus in de voorslag (gemaakt met een 8-knoop) hangt. De voorslag gaat na 7 meter over in de 8/00 gevlochten hoofdlijn. Ben: “Lekker dun, zodat je lijn niet te veel krom trekt door wind en/of stroming. Draai je lijn na de inworp altijd strak met de hengeltop onder water. Hoe rechter de lijn van je hengeltop naar je voerkorf loopt, hoe beter de beetregistratie en inhakingskansen.”